

Я ні в якому разі не стверджую про неважливість інших факторів, таких як досконалої законодавчої складової, належного функціонування законів та органів, створених для боротьби із корупцією, чесних та справедливих судів чи підвищення рівня життя людей, проте саме соціально – психологічна складова – це той надважливий аспект перемоги на корупцією, який ми не можемо ігнорувати.

Список використаних джерел:

1 Закон України «Про засади запобігання та протидії корупції» від 11.06.2009 № 1506-VI.

2. Офіційний сайт Національного антикорупційного бюро України, <https://nabu.gov.ua/sociologiya/habarnyctvo-ta-korupciya-zalyshayutsya-osnovnymu-vydamy-ekonomichnyh-zlochyniv-yaki-negatyvno>.

3. Результати опитування компанією PwC українських респондентів у рамках Всесвітнього дослідження економічних злочинів та шахрайства 2018, <https://www.pwc.com/ua/uk/survey/2018/pwc-gecs-2018-ukr.pdf>.

Дишкант Олена Романівна,

курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович

професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРОФІЛАКТИКИ ЕКОНОМІЧНИХ ЗЛОЧИНІВ В УКРАЇНІ

На сьогодні вектор розвитку України, як правової держави, перш за все направлений на подолання економічної нестабільності та вживання всіх заходів для подолання негативних економічних явищ, які гальмують процес реалізації успішної економічної політики. Одним з таких факторів виступає високий рівень економічної злочинності, тому ефективно вживання необхідних заходів для її профілактики є завданням держави.

Актуалізуючи реформаційний процес щодо протидії та запобігання економічним злочинам, зокрема, корупційним проявам у ході якого відбулися істотні зміни на законодавчому рівні та організаційні перетворення у вигляді спеціалізованих інституцій: створення спеціальних державних органів Національного антикорупційного бюро України (НАБУ), Національного агентства по запобіганню корупції (НАЗК), Державного бюро розслідувань (ДБР), Національної ради з питань антикорупційної політичних [1, с. 170]. Відповідними повноваженнями також наділена Національна поліція, за п. 1 ч. 1 ст. 23, поліція здійснює превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень. На нашу думку, саме ефективна профілактична діяльність здатна зменшити злочинних проявів у сфері економіки [2].

З огляду на правничу практику профілактичної діяльності

криміналістична наука має на меті проведення профілактичних заходів колективного та індивідуального характеру. Також існує тотожність понять, так поряд з «профілактикою» стоять «запобігання» та «попередження» [3, с. 177], розтлумачити які можна наступним чином: система загальних та спеціальних заходів, що застосовуються органами державної влади, громадськими організаціями, правоохоронними органами з метою нейтралізації, ослаблення чи усунення факторів, що спричиняють злочини та інші правопорушення, вплив на потенційних правопорушників, щоб утримати їх від вчинення протиправних дій.

Олашина М.М. у ході свого дослідження зазначає: застосування стримуючих факторів, зокрема запобіжних заходів: економічних, організаційних, технічних, правових, виховних, виступають важливим фактором оскільки попередження вчинення таких та недопущення настання негативних наслідків у вигляді матеріальної шкоди, розхитування національної економіки, ігнорування державної економічної політики, корумпованість різних сфер життя тощо. Тому ступінь застосування таких заходів залежить конкретно від кожної ситуації окремо. Статистика свідчить: до 70% злочинів у сфері економіки залишаються не виявленими, особливо розкрадання, доведення до банкрутства, доведення банку до банкрутства, умисне введення в обіг на ринку України (випуск на ринок) небезпечної продукції тощо [4, с. 104]

Щодо інших заходів Коваленко В.В. аналізуючи адміністративне законодавство виокремив низку адміністративно-правових засобів профілактики економічної злочинності: 1) засоби визначення, до яких відносять повноваження суб'єктів виконавчої влади (Державна митна служба, Державна податкова адміністрація, Антимонопольний комітет та ін.), закріплення їх відповідного статусу та повноважень; 2) засоби переконання, тобто заохочувальні засоби, застосування яких має на меті стимулювання учасників правовідносин до позитивної відповідальності; 3) засоби адміністративного примусу – є одними з найдієвішими у профілактиці, оскільки роль таких легше за все простежити через те, що їх застосування на пряму пов'язано із правопорушенням. За класифікацією вони також поділяються на групи: адміністративно-запобіжні, заходи адміністративного припинення, адміністративні стягнення, кожен з них має свою ефективність у запобіганні злочинним проявам у сфері економіки [5, с. 97].

Таким чином, провівши аналіз законодавчих та практичних аспектів із запобігання та попередження економічної злочинності виокремлемо основні види заходів: загальні, спеціальні, політичні, правові та психологічні заходи.

Вважаємо, що цей перелік не є вичерпним та вартує подальше його дослідження та вдосконалення, аби звести прояви економічної злочинності до мінімуму та досягти внутрішньої економічної стабільності.

Список використаних джерел:

1. Самотієвич В.О. Індивідуальні заходи запобігання корупційним злочинам працівників національної поліції України. *Актуальні проблеми кримінального права та кримінології у світлі реформування кримінальної*

юстиці: зб. тез доп. V Міжнар. наук.практ. конф., (31 берез. 2017 р., м. Харків, Україна). МВС України, Харків. нац. унт внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. – Харків : ХНУВС, 2017. 228 с.

2. Про Національну поліцію: Закон України від 02 лип. 2015 р. № 580-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (Дата звернення: 11.11.2019)

3. Соколецька К.М. Правові аспекти формування механізму боротьби з корупцією в Україні. *Актуальні проблеми кримінального права та кримінології у світлі реформування кримінальної юстиці: зб. тез доп. V Міжнар. наук.практ. конф.*, (31 берез. 2017 р., м. Харків, Україна). МВС України, Харків. нац. унт внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Харків : ХНУВС, 2017. 228 с.

4. Олашина М.М. Економічна злочинність: причини поширення і шляхи подолання. *Європейські перспективи*. Вип. 7. Київ, 2015. 174 с.

5. Коваленко В.В Адміністративно-правові засоби запобігання економічній злочинності. *Правничий вісник Університету «КРОК»*: міжн. фах. вид-ня. Київ, 2015. 157 с.

Добош Вікторія,

курсант 1 курсу, спеціальність 081 «Право»

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник: к.е.н., старший науковий співробітник

навчально-наукової лабораторії з дослідження

проблем економічної безпеки ДДУВС

Палешко Яна Сергіївна

ЕКОНОМІЧНІ ЗЛОЧИНИ: МІЖНАРОДНИЙ АСПЕКТ

Корупція - одна з найважливіших проблем сьогодення. Вона існує в багатьох країнах світу, але має різні масштаби. Економічні злочини загрожують прогресу усього світу.

Корупція в міжнародно-правових актах визначається як одна з найбільш важливих проблем в сфері забезпечення міжнародного правопорядку. Усілякі правові організації інтенсивно борються з нею.

Існують такі документи, котрі представленні в антикорупційних програмах:

Конвенція ООН проти корупції (ратифікована Законом України від 18 жовтня 2006 року № 251-V);

Цивільна конвенція Ради Європи про боротьбу з корупцією (ратифікована Законом України від 16.03.2005 року);

Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією від 27.01.1999 року № ETS173(ратифікована Законом України від 18.10.2005);

На даний момент є багато яскравих прикладів як побороти корупцію у своїй державі, наприклад: